

[Anker Jørgensen]

anden situation. I den situation, vi står i nu, er det lige så tydeligt en kendsgerning, at det er diametralt modsat: praktisk taget alle lande har et plus på deres betalingsbalance.

Dette er simpelt hen fundamentalt, hvis man vil være bare en lille smule hæderlig i sin fremstilling af tallene, og det mener jeg ærlig talt ikke at statsministeren har været.

Må jeg sige om sundhedssektoren og den sociale sektor, at det er lige stramt nok, at man fejrer hele den diskussion til side med, at det kun er et minus på 1 pct. Så siger statsministeren for at dokumentere det, at man bruger mange flere penge i den sociale sektor og sundhedssektoren. Ja, det gør man, og det er da klart, når der bl.a. er 20.000–25.000 flere arbejdsløse. Det er en af forklaringerne på, at man bruger flere penge, men det ændrer ikke de sociale vilkår for en række grupper, der har en realindkomstferringelse på i hvert fald 14-15 pct.: efterlønsmodtagere, arbejdsløse og syge.

Det nytter heller ikke, at man springer let hen over pensionisterne. Omsorgen ude i kommunerne er forringet, boligydelsen er ikke fulgt med den almindelige udvikling. Også dette betyder en forringelse.

Når statsministeren slår sig for brystet og siger, at pensionisterne sandelig er garderet, dem har man sikret, så vil jeg alligevel gøre opmærksom på, at regeringen her i folketinget foreslog, at man skulle suspendere dyrtidsreguleringen for pensionisterne. I den sag var det heldigvis muligt at mobilisere et flertal imod statsministeren og hans regering, og det er jeg da glad for, men det betyder naturligvis, at regeringen ikke har dette at prale af nu. Det var os andre, der reddede denne situation.

Om arbejdstiden kun dette: statsministeren fremstiller det, som om vi sagde, at der prompte 1. marts 1985 skal ske en nedsættelse fra 40 til 35 timer om ugen. Han ved jo godt, hvad det konkret er, der ligger i vores program. Det er en gradvis nedsættelse over en 4-årig periode, men således at der er en plan for det, så man kan se, hvor det snerper hen.

Det er også uanstændigt, synes jeg, at statsministeren bruger et tal på 80 mia kr., som var forudsætningen for en forringelse af vores finanslov. Det er en kendsgerning, hr. statsminister, at det finanslovsforslag, vi nu skal til at behandle, indeholder et plus på 10

mia kr., som alene er et resultat af socialdemokratiets forslag, og at det indeholder et plus på 6 mia kr., som simpelt hen er et resultat af, at man rykker 1986-restskatterne frem til 1985. Det første er socialdemokratiets skyld, og det andet er en lille smule hokuspokus.

Det er sagen og kendsgerningerne, som jeg meget beklager at statsministeren ikke tager med i sine vurderinger.

Statsministeren (Poul Schlüter):

Jeg vil blot gerne sige hr. Anker Jørgensen tak for deltagelsen i debatten og især for, at hr. Anker Jørgensen henleder folketingets medlemmers opmærksomhed på den sidste OECD-rapport. Den bliver man så glad for at læse, for det er jo den, der så stærkt fremhæver, at dansk samfundsøkonomi på praktisk talt alle områder er værd at fremhæve, fordi vi er på rette vej. Når man grundigt studerer sidste OECD-rapport, så oplever man en international vurdering af den økonomiske udvikling i Danmark, som – ja, for at sige det ligeud, passer fuldstændigt med min egen.

(Kort bemærkning).

Anker Jørgensen (S):

Hr. statsminister, det, jeg lagde vægt på at pege på, var udviklingen i væksten i hele OECD-området sammenlignet med Danmark dengang – det er tal, statsministeren har brugt, jeg synes: misbrugt – og den vækst, der er i hele OECD-området nu, som giver helt andre muligheder for det. Vil statsministeren ikke indrømme, at der i hele OECD-området er en så stærk vækst, at det giver en regering en mulighed for f.eks. at drive betalingsbalanceunderskuddet ned, sådan som det er sket i alle andre lande? Jeg håber, at statsministeren vil det, og så bør man tage imod vores tilbud om forhandling om det forslag, som vi har lagt frem i tinget i dag.

Statsministeren (Poul Schlüter):

I vækstudviklingen inden for hele OECD-området har vi også inkluderet lande som Japan og USA; og det er sandt, at væksten i USA og i Japan er større end i Danmark, og det skal vi for resten være godt tilfredse med, naturligvis.